

18. KAPITOLA

Nikdo mi nezakazoval pohyb po komplexu. Dokonce jsem mohla i odejít, ale neměla jsem kam. S otcem jsme uzavřeli dohodu. Odeť už žádné lži, které by mezi námi způsobily rozbroje. Na místě jako tohle jsme všichni potřebovali upřímnost. Dny tady plynuly neuvěřitelně pomalu a tak nějak zvláště. Mohla jsem jen hádat, co se teď děje v Soulcity a jestli jsou Derek, Cynthia, Larra nebo i Marissa v pořádku. Ve změní chodeb a místností jsem se snažila najít doktora Carlose. Měla jsem se za ním dostavit, ale už teď jsem měla půlhodinové zpoždění, a když mě jedna ze zdejších žen dovedla na správné místo, zaskočilo mě, že na nemocničním lůžku v místnosti ležel Christian.

„Omlouvám se, Raven. Očekával jsem tě dřív.“

„Ztratila jsem se v tom labyrintu chodeb,“ podotkla jsem na svoji obranu a poněkud s přemáháním vešla do místnosti.

„To chápu, sám jsem tady v prvních dnech potřeboval mapu.“ Doktor Carlos pokynul Chrissovi, aby se zvednul. „Už jen chvíli a budu se ti věnovat, Raven.“

„O nic nejde, počkám.“

Snažila jsem se chovat co nejpřirozeněji. Chrissova přítomnost pro mě neměla být žádný problém, ale opak byl pravdou. Zatímco Chriss seděl na lůžku a velká bílá kočka na zemi opodál, já si prohlížela okolí. Doktor Carlos si rozhodně polepšil. Tyto prostory

byly mnohem větší než jeho ordinace v Soulcity. Většinu z těch nástrojů kolem jsem nebyla schopná ani pojmenovat. Bylo jisté, že se tady Carlos zabydlel velmi rychle.

„O čem jste se mnou chtěl mluvit?“ prohodila jsem směrem k doktorovi, ale odpověděl mi Chriss.

„Hodláš mě jen tak ignorovat?“

„Žádné hádky. Ne tady v mé krásné nové laboratoři. Je vám to jasné?“

Přistoupila jsem blíž k obrazovkám na stěně a snažila se sama rozluštit jejich obsah. Bez výsledku.

„Čeho se tu vlastně snažíte dosáhnout?“

„Hledám lék, Raven,“ zazněla odpověď od doktora, který si právě cosi zapisoval do počítače.

„Lék na co?“

„Tobě to ještě nedošlo?“ podivil se Chriss. „Přece lék, co by zvrátil účinek experimentu před lety.“

„Rozumím, že se ti to může zdát složité, ale rozbor odhalil v Chrissových lécích látku, která z části potlačila naši DNA. Vytvořili jsme sérum. Zvrátí stavbu DNA, pokud se do těla dostane včas... alespoň tak zní teorie. Víš, co by to znamenalo, Raven? Konec skrývání, nový začátek,“ vysvětloval doktor Carlos nadšeně jako malé dítě čekající na odměnu.

V krku se mi tvořil nepříjemný knedlík a z bezpečnostních důvodů jsem nechala Rox zmizet. Uslyšela jsem Chrissovo zalapání po dechu. Šlehla jsem očima jeho směrem. Chrissovy oči byly zaměřené na místo, kde ještě před chvílí stála Rox, pak se podíval na mě. Udržovala jsem kamennou tvář.

„Možná si myslíš, že je naše teorie šílená, ale je to tak. Problém je jen v jediné věci... dosud jsem ještě nenašel správné dávkování a veškeré testy na subjektech zatím selhaly.“